

GOIGS DE LA MARE

DE DÉU DE L'ALBA

*Dolç Estel que ens guia i salva!
en la nit d'aquest món trist,
feu sortir, Verge de l'Alba
el bell sol de Jesucrist.*

Verge i Mare beneïda
que l'Etern us ha escollida
per donar-nos el fill seu;
en florir la vostra estrella
sou pel món com l'Alba bella
que anuncia el sol de Déu.

I arreu a Vós s'eleva
la mirada dels fills d'Eva
que us imploren amb neguit;
i els reïeix tota esperança,
puix sou iris de bonança
que els segueix de dia i nit.

És Manresa ciutat vostra
puix li vau besar el rostre
en el seu mateix bressol;
i ella un temple us erigia
on tothora us trobaria
com un far en nit de dol.

Set centúries fa que us miren
i pel vostre estel sospiren
vint generacions de fills;
que amb el místic nom de l'Alba
us saluden: Déu vos salve!
en la pau i en els perills.

Berenguer, noble patrici,
us fundava un benefici
com Guillem i Montanyà;
i perquè li fossiu guia
tot el poble us encenia
i us manté un ciri a la mà.

Per tan alta Senyoria
troba humil, la ciutat pia,
vostre temple primitiu;
i una Seu us ha aixecada,
bloc de pedra cisellada
tot brodat de llum joliu.

*¶ Ora pro nobis, sancta
Dei Genitrix.
¶ Ut digni efficiamur pro-
missionibus Christi.*

OREMUS

*Famulorum tuorum quæ
sumus, Domine, delictis ig-
nosce: ut qui tibi placere
de actibus nostris non va-
lemus; Genitricis Filii tui
Domini nostri intercessionem
salvemur. Per eundem
Christum Dominum nos-
trum. Amen.*

Vostra imatge és una rosa
d'or brunyit que s'ha desclosa
poncellant a Jesucrist;
Alba i sol d'una abraçada,
dalt l'altar, vostra fillada
cinc centúries us ha vist.

Sant Ignasi de Loyola
us venera i s'aconsola.
Penitent, amb vostre Estel;
i al redós de vostra imatge
ha trobat el sant guiatge
de la terra cap al cel.

Ve la nit a nostra terra
i l'infern ens fa la guerra
contra Vós i el Fill volgut;
i us arrenca els ulls i els braços
per deixar els nostres passos
sense llum i sense ajut.

Trenta mesos d'orfanesa
amb la vostra llar malmesa,
ni una imatge, ni un altar...
Sense Vós, aquest gran temple
cada fill que se'l contempla
Mare nostra, quin plorar!

Alba sempre gloriosa
heu vençut la nit afrosa
i enardit les nostres veus
tot el poble cada dia,
amb la vostra Escolania
prega i canta als vostres peus.

Mans sacrílegues encenen
vostra imatge, quan pretenen
ferir el cor dels manresans;
la ciutat, que amb fe us reclama
del caliu en treu la flama
d'un amor més viu que abans.

De l'eterna primavera
ressorgeix la Rosa vera
perquè té l'arrel al cor.
Un any just! Torna la Mare
i a la Seu l'Alba és més clara
d'aquell Sol que mai no mor.

¶ Amb amplitud i fermesa

EDICIÓ COMMEMORATIVA DE LA
BENEDICCIÓ DE LA NOVA IMATGE
DE LA MARE DE DÉU DE L'ALBA.

Manresa, 25 de maig de 1980

Música: Mossèn EUDALD PLA
Dibuix: JOAN VILANOVA
Text: Mossèn GENÍS PADRÓS
Amb llicència eclesiàstica
Gráf. Montaña, S. A. - Manresa

Nº 001348